

Undirritaður, Hannes Hlífar Stefánsson, tel að þetta frumvarp til laga um skák eigi ekki að ná fram að ganga.

Aðeins um sjálfan mig, árið 1987 varð ég heimsmeistari í skák 16 ára og yngri og hef helgað mig skáklistinni síðan en ég varð stórmeistari í skák árið 1993. Enginn hefur orðið jafn oft Íslandsmeistari í skák en ég, samtals hef ég unnið það 13 sinnum en sá næsti á eftir mér er með 7 titla. Ég hef unnið alþjóðlega Reykjavíkurskákmótið oftast en nokkur annar eða alls 5 sinnum. Jafnframt hef ég teft fyrir hönd íslenska landsliðsins á ólympíumótum í skák síðan árið 1992, alls 15 mót. Á mörgum alþjóðlegum skákmótum á erlendri grundu hef ég borið sigur úr þýtum.

Víkjum aftur að frumvarpinu sem mennta- og barnamálaráðuneytið hefur kynnt til samráðs. Þar er lagt til að launasjóður stórmeistara verði afnuminn og þess í stað komi nýtt fyrirkomulag í formi styrkja. Lagt er til að stórmeistarar hafi forgang fyrsta árið 2025 en eftir 2026 hafa stórmeistarar engan forgang. Ekkert samráð hefur haft við okkur stórmeistara um þetta frumvarp og er það miður. Stórmeistari er æðsti titill sem hægt er að ná í skák og þarf mikla hæfileika ásamt þrotlausa vinnu en oft tekur mörg ár með ástundun að ná þeim titli. Ég tel að ef þetta frumvarp verði samþykkt yrði það stórt skref aftur á bak því að ég myndi telja að grundvöllur atvinnumennsku yrði brostinn og yrði þá frekar um áhugamennsku að ræða því að eyða t.d 5-10 árum í von eða óvon um að reyna að vera stórmeistari er frekar óskynsamlegt.

Að lokum, ég vona að þetta frumvarp verði ekki að veruleika.